

Publicerad 2013-06-16 01:00 av Marcus Gabriel Fors

Vad neonlyuset säger

Den ständiga känslan av vår;
som kastas fram i neonlyuset,
väcks av både blod och tår,
fastlåst med det inre ruset.

Kläm ihjäl känslan tyst,
begrav den djupt där inne.
Stjärnhavet förblir oksyst,
då du svepa fram i ditt linne.

Vi är drogen de alla tog,
vi är stunden som försvann,
vi är de som tittade bort och log,
vi är de som aldrig vann.

Se tunga steg går bortåt,
i nattens dunkelhet.
Det finns inget tröst åt,
eld märkt av måttfullhet.

Vi är de som minns,
ofärgade minnen av lust,
kanske därute det finns,
en sekund utan förlust.

Glömmer vi greppa tag;
är vi bortom all fantasi?
Förvankas blicken en dag,
kvarstår blott vår poesi.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Marcus Gabriel Fors med Poeter.se id #42754 innehar upphovsrätten